

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4560/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душица Лепојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радиша Стевановић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2707/19 од 21.05.2020 године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2707/19 од 21.05.2020 године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2707/19 од 21.05.2020 године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2707/19 од 21.05.2020 године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Деспотовцу-Судска јединица Свилајнац П број 861/18 од 03.04.2019. године. Том првостепеном пресудом ставом првим изреке, утврђено је право својине по основу одржаја тужиоцу на реалном делу површине 38,30 ари од кп. бр. .. у потесу „ВВ“ ближе означеној у мерама и границама у том ставу изреке, што је тужени дужан да призна и трпи да се по правноснажности ове пресуде тужилац укњижи као власник описаног дела наведене парцеле и да тужиоцу накнади трошкове поступка од 113.300,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, а ради разматрања правног питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер су разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у складу са судском праксом овог суда у примени одговарајућих одредби

Закона о основама својинско-правних односа, а сходно утврђеном чињеничном стању у конкретном случају.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради утврђења права својине, поднета је 28.08.2012. године, а у тужби је означена вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара.

Како је у овом имовинско-правном спору који се односи на утврђење права својине у тужби означена вредност предмета спора износом од 10.000,00 који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић